

Ændringsforslag

til

Forslag til: Landstingslov nr. xx af xx 2007 om konkurrence

Fremsat af Landsstyret til 2. behandling.

Til § 12

1. Stk. 2 affattes således:

"Stk. 2. Påbud kan udstedes, når støtten:

- 1) direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen og
- 2) ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering."

Til § 13

2. Stk. 2 affattes således:

"Stk. 2. Landsstyret fastsætter, efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencenævnet, regler om kommuners pligt til at indhente forhåndstilsagn fra Konkurrencetilsynet, samt regler om samarbejdsproceduren mellem de kommunale tilsynsmyndigheder og Konkurrencetilsynet."

Til § 15

3. Stk. 1 affattes således:

"Landstingslov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter denne landstingslov, bortset fra sager om fastsættelse af bestemmelser efter § 2, stk. 7, § 4, stk. 2, § 7, stk. 6, § 8 stk. 2, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 1, § 11, stk. 6, § 12, stk. 4, 2. pkt. og stk. 6, 2. pkt., § 13, stk. 2, § 14, stk. 2, § 17, stk. 3, og § 25, stk. 3. Dog finder § 4, stk. 2, og § 6 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen anvendelse. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter denne landstingslov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed."

Til § 17

4. Stk. 1 affattes således:

"Konkurrencenævnet påser overholdelsen af denne landstingslov og de forskrifter, der er udstedt i medfør af landstingsloven, jf. dog § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 12, stk. 3, 1. pkt. Konkurrencenævnet kan behandle en sag af egen drift, efter anmeldelse eller på grundlag af en klage. Konkurrencenævnet afgør, om der er tilstrækkelig anledning

til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles. Ligeledes kan Konkurrencenævnet beslutte ikke at behandle en sag, hvor virksomheder tidligere har afgivet tilsagn efter § 20."

5. I *stk. 2 og 3* ændres "nævnets" til: "Konkurrencenævnets".

Til § 18

6. I *stk. 1, 3. pkt.*, ændres "Nævnet" til: "Konkurrencenævnet".

7. I *stk. 1, 4. pkt.*, ændres "nævnets" til: Konkurrencenævnets".

8. I *stk. 1, 6. pkt.*, ændres "Nævnets" til: "Konkurrencenævnets".

Til § 23

9. I *stk. 4* ændres "Konkurrencenævnet" til: "Konkurrencetilsynet".

Til § 26

10. I *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter "§ 2, stk. 1": "og 6".

11. I *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes før "35": "§".

Til § 35

12. Paragraffen affattes således:

"§ 35. Landstingsloven træder i kraft den 1. marts 2008. Dog træder § 17, stk. 3, og § 18 i kraft den 1. december 2007. Ved landstingslovens ikrafttræden ophæves landstingslov nr. 28 af 30. oktober 1992 om konkurrence.

Stk. 2. Sager efter landstingslov nr. 28. af 30. oktober 1992 om konkurrence, der ikke er færdigbehandlede ved landstingslovens ikrafttræden, bortfalder. Dette gælder dog ikke klagesager, samt sager som verserer ved domstolene.

Stk. 3. Konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som består på tidspunktet for landstingslovens ikrafttræden, og som er forbudt i medfør af § 6, stk. 1, kan, hvis de anmeldes inden den 1. september 2008 med henblik på en fritagelse efter § 8, opretholdes indtil 3 måneder efter, at Konkurrencenævnet har truffet afgørelse i sagen, uanset at Konkurrencenævnet meddeler afslag. Konkurrencenævnet kan forlænge fristen på 3 måneder."

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Fremsættelsen af ændringsforslaget sker på baggrund af Landsstyrets eget initiativ.

Landsstyrets intention har, i det forberedende arbejde været, at det oprindelige forslag skulle indeholde de ændringer som fremgår af ændringsforslaget.

Nogle bestemmelser i ændringsforslaget er identiske med det oprindelige forslag.

Hensigten med den gengivne affattelse af lovteksten for disse bestemmelser er, at gennemføre nogle enkelte tekniske rettelser i bemærkningerne til bestemmelsen, samt oversættelsesfejl.

Ændringsforslaget har været til lovteknisk gennemgang.

Ændringsforslaget har ingen administrative konsekvenser.

Ændringsforslaget har ingen økonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ændringen er af teknisk karakter, der alene retter i bemærkningerne, samt oversættelsesfejl.

Betingelserne for, at Konkurrencenævnet kan udstede et påbud efter § 12, stk. 1, er for det første, at den pågældende støtte direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen. For det andet er det et krav, at støtten ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering. Begge betingelser skal være opfyldt.

Det er Konkurrencenævnet, som foretager vurderingen efter nr. 1 af, om der foreligger konkurrenceforvridende offentlig støtte, mens vurderingen efter nr. 2 af, om støtten er lovlig i henhold til offentlig regulering, foretages af Landsstyret, henholdsvis den kommunale tilsynsmyndighed, jf. § 12, stk. 3. Landsstyrets vurdering vil i praksis foretages af det ressortansvarlige landsstyremedlem.

Hvis støtten er omfattet af § 12, stk. 2, kan såvel Konkurrencenævnet som eksempelvis tilsynsmyndigheden påbyde støtten bragt til ophør. Hvis alene betingelsen efter § 12, stk. 2, nr. 1, er opfyldt, kan Konkurrencenævnet ikke udstede et påbud. I stedet kan

Konkurrencenævnet benytte muligheden efter forslagets § 2, stk. 5, til at afgive en begrundet udtalelse til Landsstyret og påpege de skadelige virkninger for konkurrencen som følge af den ydede støtte.

§ 12, stk. 2, nr. 1. Den første betingelse, der skal være opfyldt for, at Konkurrencenævnet kan udstede påbud efter § 12, stk. 1, er, at den støtte, der er ydet, direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen på det grønlandske marked eller en del heraf.

Den pågældende offentlige støtte skal enten have til formål eller til følge at forvride konkurrencen. Dette indebærer, at såvel støtte, der rent faktisk forvrider konkurrencen, som støtte, der blot har konkurrenceforvridning til formål, vil være omfattet. Det er med andre ord ikke et krav, at der rent faktisk kan konstateres konkurrenceforvridninger på det grønlandske marked eller en del heraf som en følge af støtten.

Når Konkurrencenævnet vurderer, om den offentlige støtte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen på det grønlandske marked eller en del heraf, skal Konkurrencenævnet ikke blot vurdere det umiddelbare formål eller den umiddelbare virkning af støtten, men også om der kan være et indirekte konkurrenceforvridende formål, henholdsvis en indirekte konkurrenceforvridende følge af den offentlige støtte.

Konkurrenceforvridende støtte:

Begrebet er inspireret af dansk praksis, hvorefter en af betingelserne for, at der foreligger ulovlig offentlig støtte er, at støtten fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene. Det er således tilstrækkeligt, at en konkurrenceforvridning truer på grund af støtten. Hermed adskiller begrebet sig fra lovforslagets § 6, hvorefter en konkurrencebegrænsning er forbudt. En støtteordning kan derfor godt forvride konkurrencen, uden at konkurrencen kan siges at være begrænset.

Omvendt vil støtte som udgangspunkt ikke blive betragtet som konkurrenceforvridende, hvis den gives efter et udbud på gennemsigtige, objektive og ikke-diskriminerende vilkår.

§ 12, stk. 2, nr. 2. Det er yderligere et krav for et påbud efter § 12, stk. 1, at den konkurrenceforvridende offentlige støtte ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering. Vurderingen af, om der er hjemmel i offentlig regulering, foretages af Landsstyret, i praksis vedkommende landsstyremedlem eller kommunale tilsynsmyndighed, jf. § 12, stk. 3.

"Offentlig regulering":

Begrebet "offentlig regulering" skal forstås i overensstemmelse med lovforslagets § 2, stk. 2. Det betyder, at begrebet omfatter landstingslove, landstingsforordninger, bekendtgørelser, generelle budgetregler, aktstykker og beslutninger inden for grænserne af kommunalfuldmagten samt kommunale regulativer. Sidestillet med beslutninger truffet af kommunalbestyrelsen er beslutninger truffet af bestyrelsen i kommunale fællesskaber, jf. § 2 i landstingslov om kommunernes mulighed for at bidrage til erhvervsudviklingen gennem investering i erhvervsmæssig virksomhed m.v.

Det vurderes som hensigtsmæssigt, at Landsstyret indhenter udtalelse fra Konkurrencenævnet inden Landsstyret fastsætter regler om kommunernes indhentelse af forhåndstilsagn fra Konkurrencetilsynet.

Til nr. 3

Ændringen er af teknisk karakter, der alene retter i bemærkningerne, samt oversættelsesfejl.

I den gældende landstingslov om konkurrence er offentlighed og gennemsigtighed de bærende principper. Disse to principper foreslås afskaffet i forbindelse med indførelsen af forbudsprincippet, som anses for at være det væsentligste middel til opnåelse af konkurrencelovens overordnede formål.

Det foreslås i stk. 1, at sager efter konkurrenceloven generelt undtages fra offentlighed, jf. landstingslov om offentlighed i forvaltningen. Dog er der offentlighed om sager vedrørende fastsættelse af regler efter konkurrenceloven, hvor Landsstyret typisk skal indhente en udtalelse fra Konkurrencenævnet, eller hvor Konkurrencenævnet selv fastsætter regler. Efter denne bestemmelse finder offentlighedsloven alene anvendelse på sager om fastsættelse af bestemmelser i medfør af konkurrenceloven.

En generel undtagelse fra offentlighed er blandt andet begrundet med, at den pågældende virksomhed vil kunne lide væsentlig økonomisk skade, og at offentliggørelse eller udlevering vil give andre virksomheder en uberettiget konkurrencemæssig fordel.

Bestemmelsen tager udgangspunkt i den tilsvarende bestemmelse i § 13 i den gældende danske konkurrencelov lov nr. 384 af 10. juni 1997 med senere ændringer. I tilfælde af, at grønlandsk retspraksis ikke giver tilstrækkeligt bidrag til fortolkningen af bestemmelsen, kan praksis efter den danske lovs § 13 anvendes som fortolkningsbidrag, dog under hensyntagen til forholdene i Grønland.

Det foreslås, at virksomheder kan få adgang til oplysninger, der omhandler dem selv, uden at de nødvendigvis er part i den pågældende sag. Princippet om adgang til oplysninger, der vedrører ens personlige forhold (egen access), jf. § 4, stk. 2 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen, gælder for alle sager, hvor der vil blive truffet afgørelse efter landstingslov om konkurrence.

Med tilføjelsen om, at § 6 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen også gælder, præciseres det, at pligten for offentlige myndigheder til at tage notater af mundtlige oplysninger også gælder i sager, hvor der vil blive truffet afgørelse efter landstingslov om konkurrence.

Det foreslås også, at de oplysninger, som Konkurrencenævnet tilvejebringer efter landstingslov om konkurrence, og som videregives til en anden

forvaltningsmyndighed, ikke vil være underlagt aktindsigt efter landstingslov om offentlighed i forvaltningen.

Til nr. 4

Ændringen er af teknisk karakter, der alene retter i bemærkningerne.

Ifølge § 17, stk. 1, er det Konkurrencenævnet, der påser overholdelsen af denne landstingslov og bestemmelser udstedt i medfør heraf, jf. dog § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 12, stk. 3, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at afgørelse af, hvorvidt en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, træffes af Landsstyret, i praksis det landsstyremedlem, som har ansvaret for den pågældende regulering.

Med formuleringen "Konkurrencenævnet afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag" i § 17, stk. 1, 3. pkt., præciseres det, at der ikke foreligger nogen ubetinget pligt til at behandle en klage. Konkurrencenævnet kan således, under hensyntagen til prioriteringen af Konkurrencenævnets arbejde, beslutte at afvise at behandle klager af mindre betydning. Konkurrencenævnet har således vide beføjelser til at afvise at behandle en sag. Konkurrencenævnet kan således på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen afvise at behandle alle eller nogle af de klagepunkter, som en klager har rejst. Det er således vigtigt at være opmærksom på, at der kan være forskel på, hvor mange myndighedsressourcer der ud fra et klagersynspunkt kan ønskes anvendt på en sag, og hvilken ressourceanvendelse sagen ud fra det offentliges interesse i lovens overholdelse, bagudrettet og fremadrettet, med rimelighed kan bære.

Konkurrencenævnet vil således kunne beslutte ikke at træffe afgørelse i en sag. Det kan for eksempel være tilfældet, hvor Konkurrencenævnet får forelagt en sag, og hvor det viser sig, at Konkurrencenævnet først vil kunne træffe afgørelse efter at have iværksat yderligere ressourcekrævende undersøgelser. Dette er vigtigt af hensyn til en så effektiv anvendelse og en hensigtsmæssig prioritering af Konkurrencenævnets og Konkurrencetilsynets ressourcer som muligt.

Det er heller ikke hensigtsmæssigt, hvis Konkurrencenævnet skal bruge ressourcer på igen at behandle en sag, som ellers er blevet afsluttet ved, at en virksomhed har afgivet tilsagn, som Konkurrencenævnet har accepteret. Konkurrencenævnet kan derfor også undlade at behandle en sag, som er afsluttet med, at de involverede virksomheder har afgivet tilsagn efter § 20. Er en anden virksomhed på markedet utilfreds med den afgørelse, må virksomheden i stedet anlægge retssag ved de almindelige domstole.

I sager om fritagelser efter § 8 samt erklæringer om ikke-indgreb efter § 9 og § 11, stk. 4, vil Konkurrencenævnet dog være forpligtet til at behandle sagen og træffe afgørelse.

I de tilfælde, hvor en offentlig regulering eller en støtteordning kan have skadelige virkninger for konkurrencen, kan Konkurrencenævnet afgive en begrundet udtalelse til Landsstyret, jf. forslaget § 2, stk. 5.

Endelig er Konkurrencenævnet tillagt kompetence til at afgive udtalelse til Landsstyret om udstedelse af administrative forskrifter.

Til nr. 5

Ændringen er af teknisk karakter.

Til nr. 6

Ændringen er af teknisk karakter.

Til nr. 7

Ændringen er af teknisk karakter.

Til nr. 8

Ændringen er af teknisk karakter.

Til nr. 9

Den forslåede ændring indebærer, at kompetencen til at forlænge fristerne i stk. 1-3 ændres fra Konkurrencenævnet til Konkurrencetilsynet.

Det er Konkurrencetilsynet som foretager kontrolundersøgelser efter § 23. Konkurrencetilsynet er forpligtet til at opfylde fristerne i § 23, stk. 1-3 og derfor nærmest til at vurdere behovet for om fristerne skal forlænges. Dog skal det bemærkes, at Konkurrencetilsynet kun kan forlænge fristerne i særlige tilfælde. Både af tidsmæssige og geografiske hensyn, vil det kunne medføre praktiske problemer for Konkurrencenævnet, at skulle tage stilling til om fristerne skal forlænges.

Til nr. 10

Ændringen indebærer at Grønlands Landsret kan prøve om en regulering eller beslutning er anmeldelsespligtig, jf. § 2, stk. 6. Afgørelser efter § 2, stk. 6 har betydning for, hvorvidt offentlige myndigheder skal afgive oplysninger overfor Konkurrencemyndigheden. Oplysninger, der skal sikre, at konkurrencemyndigheden orienteres omkring reguleringer og beslutninger, der har betydning for konkurrencen.

Endvidere sikrer ændringen, at offentlige myndigheders mulighed for at få bragt den konkrete afgørelse om anmeldelsespligt for en klageinstans. Tilføjjelsen af § 2, stk. 6 i forslaget er desuden i overensstemmelse med den øvrige systematik i forslaget, hvad angår, hvilke afgørelser, som kan indbringes for Grønlands Landsret.

Til nr. 11

Ændringen er af teknisk karakter.

Til nr. 12

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at landstingsloven træder i kraft den 1. marts 2008. Dog foreslås det, at § 17, stk. 3, og § 18 om Konkurrencenævnet træder i kraft den 1. december 2007. Dermed sikres, at der oprettes et nyt Konkurrencenævn, der kan deltage i udstedelse af de supplerende administrative forskrifter inden lovens ikrafttræden. I perioden fra 1. december 2007 til 1. marts 2008 vil det nuværende og det nye Konkurrencenævn således fungere samtidigt.

I den mellemliggende periode vil det være muligt for Konkurrencetilsynet at foretage den nødvendige oplysningsvirksomhed om loven, og Konkurrencenævnet vil endvidere kunne forberede de nærmere regler om anmeldelse i henhold til § 8, stk. 2, § 9, 2. pkt., § 11, stk. 6, og § 12, stk. 6, ligesom der vil kunne udarbejdes de nødvendige forslag til bekendtgørelser, som Landsstyret efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencenævnet forudsættes at udstede efter § 2, stk. 7, § 4, stk. 2, § 7, stk. 6, § 10, § 12, stk. 4, § 13, stk. 2 og § 14, stk. 2.

Ved landstingslovens ikrafttræden ophæves landstingslov nr. 28 af 30. oktober 1992 om konkurrence og de bestemmelser, som er udstedt med hjemmel i denne lov.

Til stk. 2

Såfremt der ved landstingslovens ikrafttræden er sager efter landstingslov nr. 28 af 30. oktober 1992 om konkurrence, der ikke er færdigbehandlede, bortfalder disse. Med "færdigbehandlede" menes at, sagerne er endelig afgjort af Konkurrencenævnet eller Konkurrencetilsynet. Dette gælder dog ikke for sager, der behandles på grundlag af en klage, idet disse sager overføres til det nye Konkurrencenævn og færdigbehandles efter denne landstingslovs bestemmelser. Endvidere vil sager, der ved landstingslovens ikrafttrædelse verserer ved Grønlands Landsret eller ved Østre Landsret, skulle færdigbehandles efter landstingslov nr. 28 af 30. oktober 1992 om konkurrence. Grønlands Landsret henholdsvis Østre Landsret, kan dog efter en konkret vurdering beslutte ikke at færdigbehandle en verserende sag i de tilfælde, hvor Grønlands Landsret henholdsvis Østre Landsret finder, at en afgørelse vil være uden retlig interesse.

Til stk. 3

Det foreslås i stk. 3, at de konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der består på tidspunktet for landstingslovens ikrafttræden, og som falder ind under forbudsbestemmelsen i § 6, kan anmeldes inden 6 måneder fra landstingslovens ikrafttræden med henblik på en fritagelse efter § 8.

Virkningen af, at bestående konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som er omfattet af forbudet i § 6, er blevet anmeldt inden 6 måneder fra landstingslovens ikrafttræden, er, at de er gyldige og ikke indebærer en strafbar overtrædelse efter § 29, stk. 1, nr. 1, indtil 3 måneder efter, at det nye Konkurrencenævn har truffet en afgørelse i henhold til § 6 eller § 8.

Går Konkurrencenævnets afgørelse ud på, at aftalen kan fritages efter § 8, vil fritagelsen have virkning fra anmeldelsestidspunktet.

Finder Konkurrencenævnet omvendt, at der ikke kan udstedes en fritagelse efter § 8, stk. 1, det vil sige at aftalen, vedtagelsen eller den samordnede praksis er forbudt, indtræder den ugyldighed, som er omhandlet i § 6, stk. 5, 3 måneder efter afgørelsestidspunktet.

Anmeldes en bestående konkurrencebegrænsende aftale eller vedtagelse ikke inden fristen på 6 måneder, bliver aftalen eller vedtagelsen herefter ugyldig. Endvidere kan der pålægges bøder for overtrædelse af forbudet tilbage til lovens ikrafttrædelsestidspunkt.